

Zerzeńska

Dzielnice: Wawer

Osiedla: Zerzeń

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości polskich

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Zerzeń (Zerzno, Zerzyn, Rzizno) - wieś szlachecka skupiona wokół powołanej w XV w. parafii Wniebowzięcia NMP. Jest to jedna z najstarszych osad Warszawy, założona w drugiej poł. XI w., choć pierwsza wzmianka o niej pochodzi z 1339 roku i wspomniana jest jako własność rodziny Zerzeńskich albo Zerzyńskich herbu Kościesza. Zajmowała bardzo rozległe tereny, zwłaszcza na wschód, o czym może świadczyć fakt wydzielenia z niej w 1445 roku parafii Długa Kościelna a w 1569 roku parafii Wiązowna. W XVII w. jej właścicielami stali się Kazanowscy herbu Grzymała. W 1649 roku, marszałek nadworny koronny Adam zapisał ją - wraz z innymi swoimi dobrami: posiadłościami na Pradze oraz tamtejszymi wsiami Załęże i Golędzinowo a także pobliskimi Zerzeniowi miasteczkami Zastów i Koło - testamentem swojej żonie Elżbiecie ze Słuszków. Była to wieś rolnicza, jednak ze względu na kościół parafialny pełniła znaczącą rolę ośrodka społeczno-kulturalnego. W 1749 roku wybudowano tu nowy kościół, w czasie zaborów wieś została poważnie zniszczona. W 1827 roku właściwa wieś liczyła 168 mórg włościańskich (ok. 90 ha), 59 mórg (ok. 35 ha) miała zaś część zwana Zerzeniem Poduchownym (należąca do parafii). Liczyła wówczas 13 domów i 105 stałych mieszkańców. Po uwłaszczeniu w 1864 roku została uprawomocniona jako część gminy Zagórz. Działała tu szkoła początkowa i urząd gminny. W 1880 roku ze składek parafian wzniesiono nową świątynię. Znaczny wkład wniosła wówczas Eugenia Wojnicz-Sianozecka czyli Augustowa hrabina Potocka (żona popularnego hrabiego Gucia), która ofiarowała 7300 rubli (ok 1/8 zebranej kwoty) a ponadto pokryła koszty sprawienia kamiennej posadzki oraz ufundowała kamienny ołtarz z figurami św. Piotra i Pawła, który zamówiła u znanego warszawskiego rzeźbiarza Bolesława Syrewicza. Ponadto pokryła koszty okien z malowaniem wg kartonu warszawskiego malarza Leona Biedrońskiego. Na pocz. XX w. mieszkało we wsi 379 osób. W 1951 roku tereny te wraz z licznymi okolicznymi wsiami włączono do Warszawy.

Wólka Zerzeńska (Wola Zerzeńska, Wólka Rzerzinska) - wieś szlachecka wzmiankowana już w XV w. Liczyła wówczas ok. 17 ha (1 łan) i do końca XVII w. znajdowała się w posiadaniu rodziny Wolskich. Mieszkała tu wówczas częściowa szlachta, która sama uprawiała ziemię (w 1661 roku było tu 11 domów). Od XVIII w. stanowiła własność pułkownika Wojny (Woyny). W 1827 roku liczyła 8 domów i 73 stałych mieszkańców. Uwłaszczona w 1864 roku, została wówczas włączona do gminy Zagórz. Powstał tu wówczas folwark, który w 1891 roku miał powierzchnię 1008 mórg (ok. 600 ha), z czego grunty orne stanowiły zaledwie 1/4 (236 mórg), resztę zaś głównie lasy (552 morgi), łąki (98 mórg), nieużytki (52 morgi) i pastwiska (37 mórg). Folwark miał 6 budynków murowanych i 14

drewnianych. Wraz z pobliskimi wsiami (Wólka Zerzeńska i Zagózdź) należał do powiatu warszawskiego, gminy Zagózdź, parafii Zerzeń. W 1905 roku miała 215 stałych mieszkańców. W 1951 roku została przyłączona do Warszawy, jednak zachowała swój rolniczy charakter o czym świadczy fakt, że w 1964 roku działało tu na 132 ha 107 gospodarstw, w tym duża wylęgarnia i hodowla drobiu.

Ciekawostki

Ulica powstała na terenie osiedla rolniczego Wólka Zerzeńska. Początkowo wieś posiadała tylko jeden łan i należała do rodziny Wolskich. W XVIII w. właścicielem wsi został płk Wojna. W 1827 było tu 8 gospodarstw i 73 mieszkańców. W 1864 wieś uwłaszczone. W 1905 mieszkało tu już 215 osób. W 1951 wieś przyłączono do Warszawy, a w 1964 było tu już 107 gospodarstw, wylęgarnia i hodowla drobiu.

Stan obecny:

Data nadania nazwy:
